

(417. Bog još zove)

rit.

Gos - pod još zo - ve, o, čuj On još zo - ve.

2. Bog još zove neću l' hitat'? Smem li taj poziv prezirat'?
Ne marit' šta čini za me? Stajat', ne htet' milosti te? Refren
3. Bog još zove, On Još kuca, hoću l' zatvorit' dver srca?
On još čeka da Ga primim, smem li Duha mu žalostit'? Refren
4. Bog još zove, neću l' čuti? Ne mareć', grehu rob biti?
Čekam, čujem gde zove me: "Jadno srce probudi se! Refren
5. Bog još zove, mogu l' stojat'? Ne, srce ću Mu rado dat'.
Za tašt svet neću ja da znam, Reč Božja smekša m' srca kam'. Refren

418. U SVAKOME ČASU

U sva - ko - me ča - su slu - šaj Bo - žij glas, što Ti za -

po - ve - da, Gos - pod Hris - tos Spas. Bu - di ve - ran svag - da,

sve do gro - ba tvog, pa čet' ži - vot več - ni da - ti ne - kad Bog.